

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування препарату
МАНІТ
(MANNITUM)

Загальна характеристика:

основні фізико-хімічні властивості: прозора безбарвна або ледь жовтувата рідина;

склад: 100 мл розчину містять манітолу 15 г;

допоміжні речовини: натрію хлорид, вода для ін'єкцій.

Форма випуску. Розчин для інфузій.

Фармакотерапевтична група. Розчини осмотичних діуретиків. Код АТС В05В С01.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка. Препарат має сильну діуретичну дію, обумовлену підвищенням осмотичного тиску плазми і зниженням реабсорбції води. Він сприяє швидкому виведенню рідини із судинного русла, підвищує нирковий кровотік, завдяки чому зменшується гіпоксія ниркової тканини. Препарат не впливає на клубочкову фільтрацію. Діурез супроводжується виведенням значної кількості натрію без помітного впливу на виведення калію.

Діуретичний ефект визначається кількістю препарату, який профільтрувався через нирки. Ефект тим більше виражений, чим вища концентрація розчину і швидкість його введення. При порушенні фільтраційної функції діуретичного ефекту може не бути.

При внутрішньовенному введенні розчину підвищує осмотичну концентрацію плазми крові, що призводить до збільшення відтіку води із спинно-мозкової рідини та тканин, включаючи мозок, в інтерстиціальну рідину та плазму. Внаслідок цього зменшується набряк мозку, знижується підвищений внутрішньочерепний тиск, об'єм та тиск спинно-мозкової рідини. Чинить протиглаукомну дію, оскільки підвищує осмотичну концентрацію клубочкового фільтрату.

Резорбція та доступ у системний кровотік при трансуретральній резекції передміхурової залози варіює. Засіб залишається у позаклітинній рідині. Якщо у плазмі крові утворюються дуже високі концентрації манітолу або у хворого спостерігається ацидоз, манітол може проникати через гематоенцефалічний бар'єр та може спричинити реактивне підвищення внутрішньочерепного тиску.

Після внутрішньовенного введення препарат сприяє переміщенню екстравазатів у судинне русло, знижує реабсорбцію води, збільшує об'єм плазми крові.

Фармакокінетика. Препарат не впливає на клубочкову фільтрацію, стимулює натрійурез без помітного впливу на виведення калію. Не метаболізується в організмі, виводиться з сечею в незміненому вигляді. Швидко виводиться із судинної системи.

Показання для застосування. З метою зниження внутрішньочерепного тиску і зменшення набряку мозку, при гострій печінковій та нирковій недостатності зі збереженою фільтраційною здатністю нирок, при трансуретральній резекції передміхурової залози та інших станах, які потребують посилення діурезу. Інтенсивна терапія судомного статусу; гостра застійна глаукома.

Препарат рекомендований при операціях зі штучним кровообігом (запобігання ішемії нирок та гострій нирковій недостатності).

Інтوکсикація барбітуратами, отруєння наркотичними засобами.

Посттрансфузійні ускладнення, які виникають внаслідок переливання несумісної крові.

Спосіб застосування та дози. Маніт вводять внутрішньовенно – струминно повільно або крапельно.

При операціях із екстракорпоральним кровообігом в апарат безпосередньо перед початком перфузії вводять 20 - 40 г Маніту.

З профілактичною метою вводять у разовій дозі 0,5 г/кг маси тіла, із терапевтичною – 1 - 1,5 г/кг.

Інструкцію завантажено з сайту www.dovgolit.com

Добова доза не повинна перевищувати 140 - 180 г.

Повторно Маніт вводять тільки під контролем водно-сольового балансу; щоб запобігти дегідратації, необхідно вводити в організм рідину.

Дітям як діуретичний засіб вводять внутрішньовенно крапельно із розрахунку 0,25 - 2 г/кг маси тіла або 60 г на 1 м² поверхні тіла у вигляді 15 - 20% розчину протягом 2 - 6 годин. При набряку мозку, підвищеному внутрішньочерепному тиску або глаукомі – 1 - 2 г/кг або 30 - 60 г на 1 м² поверхні тіла у вигляді 15 - 25% розчину протягом 30 - 60 хв. Для дітей з низькою масою тіла або знесилених пацієнтів достатньою може бути доза 500 мг/кг маси тіла. При отруєннях дітям проводять внутрішньовенну інфузію до 2 г/кг маси тіла або 60 г на 1 м² поверхні тіла у вигляді 5 - 10% розчину.

Побічна дія. Порушення водно-електролітного обміну (збільшення об'єму циркулюючої крові, гіпонатріємія, рідко – гіперкаліємія), зневоднення (диспепсія, м'язова слабкість, сухість шкіри, сухість у роті, спрага, судороги, галюцинації, зниження артеріального тиску). Рідко – тахікардія, біль за грудниною, тромбофлебіт, шкірні висипання.

Протипоказання. Застосування Маніту протипоказане при порушенні видільної функції нирок (органічні ураження із порушенням процесу фільтрації), хронічній нирковій недостатності та гострій нирковій недостатності тривалістю більше 12 год, вираженій недостатності кровообігу, серцевій недостатності та значному ураженні гемато-енцефалічного бар'єру, набряку легенів; підвищеній чутливості до препарату; у період вагітності.

Передозування. При перевищенні дози препарату можуть з'явитися ознаки зневоднення (галюцинації, диспептичні явища).

Терапія симптоматична.

Особливості застосування. При повторному введенні Маніту обов'язковий контроль водно-сольового балансу. Щоб запобігти дегідратації у першу добу після застосування препарату необхідно вводити внутрішньовенно крапельно ізотонічний розчин глюкози або натрію хлориду (500 - 800 мл) з доданням аскорбінової кислоти (0,2 - 0,3 г) та вітамін В₁ (0,1 - 0,15 г). Введення Маніту при анурії, викликаних ураженням нирок, може спричинити набряк легенів. Застосовують в умовах стаціонара під контролем лікаря.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами. Неприпустиме призначення діуретиків, неоміцину, препаратів наперстянки. З неоміцином підвищується ризик розвитку ото- і нефротоксичних реакцій.

Умови та термін зберігання. Зберігати у сухому місці, при температурі від 15 С до 25 С. У разі кристалізації препарат нагрівають на водяній бані при температурі від 50 С до 70 С. Якщо кристали зникнуть, розчин стане прозорим. При охолодженні нижче 36 С кристали заново не утворюються, препарат придатний для застосування. Термін придатності – 3 роки.

Умови відпуску. За рецептом.

Упаковка. По 200 мл у пляшках скляних.

Виробник. ВАТ "Дніпрофарм".

Адреса. Україна, 49005, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 12.